

de l'empresari Montiel, fins ara dedicat a la premsa del cor. El nou setmanari, que vol entrar en competència directa amb la revista *Tiempo*, tindrà el periodista Julián Lago, primer director d'aquella revista, com a màxim responsable. Aquest ja ha començat la

seua política de fixatges dins el mateix grup Z.

Aquest nou setmanari, que eixirà al maig, naix també amb bones perspectives i amb alguns temors de la competència. Ja veurem si segueix el camí d'*El Globo*. □

EL DEFENSOR DEL POBLE: UNA NOVA ETAPA

Sr. Ruiz Giménez, gràcies i adéu

Álvaro Gil-Robles, de 44 anys i fill del polític republicà José María Gil-Robles, substituirà en el càrrec de defensor del poble Joaquín Ruiz Giménez, que després de cinc anys hauria volgut ser designat per a un segon mandat

Josep Santmartí

Quaranta quatre vots sorgits d'una impla aliança entre diputats socialistes i populars posaren fi el dia 16 de febrer a la llarga carrera política de Joaquín Ruiz Giménez, primer defensor del poble, entre 1982 i 1987. A conseqüència d'aquesta votació, la comissió mixta Congrés-Senat designà Álvaro Gil-Robles, com a candidat únic i oficial al nou defensor del poble a fins ara primer adjunt del titular. Ara falta que els plenaries del Congrés i del Senat ratifiquin, cadascun per la seva banda, aquesta proposta de la comissió per una majoria de tres cinquenes a cada cambra, cosa automàtica si el PSOE i AP mantenen el seu pacte ocasional.

El tràmit en comissió resultà fàcil, però no senzill, i sobretot escassament elegant. Totes les minories (CDS, MC, PDP, PNB, EE, PL) sostingueren la candidatura de Ruiz Giménez, que algunes hores abans encara es declarava disposat a continuar en el càrrec. Per fer això, les minories aduïren la trajectòria humana i política de Ruiz Giménez (el PNB hi afegí la ideològica), la seva competència a l'hora de muntar eficaçment una institució nova i sense tradició a l'Estat espanyol, el prestigi i la popularitat que li ha sabut donar i la qualitat dels seus informes. Agustín Rodríguez Sahagún (CDS) va assegurar que si el càrrec fos per reelecció popular, Ruiz Giménez sortiria designat sens dubte, i Nicolás Sartorius (PCE) afirmà que Ruiz Giménez era apartat del càrrec perquè ha molestat el poder amb els seus informes, sobretot amb el darrer referit a les presons.

El portaveu socialista, Eduard Mar-

tín Toval, no explicà ben bé per què el seu grup es decantava per Gil-Robles i no per Ruiz Giménez. Segons ell, la candidatura de Gil-Robles comporta una barreja de continuïtat i de relançament de la institució. AP no digué res a la sala, però als passadissos recordà la independència de Gil-Robles en relació amb els partits polítics i el poder. La qüestió és que la comissió es dividí i que Joaquín Ruiz Giménez perdé aquesta votació decisiva davant del seu lloctinent. Més tard, l'ex-defensor del poble no amagà la seva desil·lusió i, fins i tot, la seva ira. Algunes minories, com la Minoria Catalana i el PNB, asseguraren després que en el ple votaran Gil-Robles per enfortir el consens, ja que votar contra ell resultà purament testimonial.

Sembla clar que el govern encoratjà fins al mes de desembre Ruiz Giménez a continuar i que canvià sobtadament de parer, potser a causa de les reaccions produïdes al Ministeri de Justícia per l'esmentat informe sobre les presons. Alguns socialistes criticaren Ruiz Giménez en aquella ocasió per haver-s'hi deixat enredar i haver-hi mostrat una imatge massa negativa, massa parcial de les presons. Segons una altra versió, el veto hauria vingut del mateix Gil-Robles. Mentre Ruiz Giménez es dedicava a una tasca de relacions públiques i de mostrar la cara popular i amable de la institució, haurien estat els adjunts Álvaro Gil-Robles i Margarita Retuerto, els que haurien organitzat l'oficina del defensor, els que haurien preparat els informes i els que haurien carregat amb les dificultats polítiques i administratives. I tot plegat, sense ni un gram de glòria, només pel sou.

És possible que amb Gil-Robles la institució esdevingui més tècnica i menys advocada dels pobres, funció per a la qual, (diuen alguns) no fou pensada inicialment. Álvaro Gil-Robles és fill del polític republicà de dretes José María Gil-Robles i té 44 anys. La seva vinculació amb la figura del defensor del poble començà amb la tesi doctoral i per mitjà del seu amic, Gregorio Peces Barba, la féu introduir a la Constitució de 1978. Ell redactà també el projecte de llei orgànica que el 1980 regulà la institució i el 1982 esdevingué primer adjunt a proposta del PSOE. Ara ha arribat al cim: a ser allò que tant havia predicat. □

Ruiz Giménez: l'informe sobre les presons tindria una imatge massa parcial.